شیوع پرهاکلامپسی و اکلامپسی و عوامل مرتبط با آن در زنان باردار مراجعه کننده به بیمارستان امام سجاد یاسوج در سال ۱۳۹۵

شهین تاج ارامش '، آزاده قیطاسی '، الهه مثنوی '، ایزدیناه قیطاسی "، سجاد حسن زاده **

^اگروه زنان، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج، ایران، ^۲ کمیته تحقیقات دانشـجویی، دانشـگاه علـوم پزشـکی یاسـوج، یاسـوج، ایـران، ^۳گـروه فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج، ایران، ^۴ گروه داخلی، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، یاسوج، ایران

تاریخ وصول: ۱۳۹۸٬۰۹/۰۹ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۱/۲۰

چکیده

زمینه و هدف: یکی از موارد اورژانس دوران بارداری، پرهاکلامپسی و اکلامپسی میباشد که به دلیل عوارض آن تشخیص و درمان سریع در مورد این بیماریها توصیه میشود، پرهاکلامپسی سومین علت مرگ و میر مادران در دنیا است. شناسایی بروز این اختلال و عوامل خطر آن در مناطق مختلف میتواند در تشخیص، درمان و پیشگیری از عوارض آن مفید باشد. مطالعه حاضر با هدف تعیین و بررسی شیوع پرهاکلامپسی، اکلامپسی و عوامل مرتبط با آن در زنان باردار مراجعه کننده به زایشگاه بیمارستان امام ساجاد(ع) یاسوج بود.

مواد و روشها: این یک مطالعه توصیفی- تحلیلی از نوع مقطعی میباشد، جامعه مورد مطالعه مادران بارداری هستند که به زایشگاه بیمارستان امام سجاد(ع) یاسوج در سال ۱۳۹۵ مراجعه کردهاند. تمامیمادران باردار مبتلا به پره اکلامپسی که از ابتدای فروردین ۱۳۹۰ تا پایان اسفند ۱۳۹۰ در بیمارستان امام سجاد(ع) یاسوج بستری شده بودند، در صورت دارا بودن معیارهای ورود که شامل: ویزیت پزشک متخصص زنان، انجام مراقبتهای روتین بخش زایشگاه و انجام اقدامات تشخیصی آزمایشگاهی بودند، مورد بررسی قرار گرفتند و پس از ثبت مشخصات، پارامترهای مربوط به وضعیت بیماری آنها شامل عوارض ناشی از پرهاکلامپسی وضعیت بالینی، سیر بهبودی و سایر موارد مورد نیاز جهت دستیابی به اهداف مورد مطالعه از روی پرونده بیماران مستندات و مشاهدات پزشکان و پرستاران استخراج شد. دادهها با استفاده از آزمونهای آماری توصیفی و استنباطی مجذورکای، دقیق، فیشر تجزیه و تحلیل شدند.

یافته ها: طبق نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر، شیوع پره اکلامپسی ۴/۹۲ درصد برآورد شد. نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر نشان داد که بین شیوع پرهاکلامپسی و سابقه قبلی پرهاکلامپسی و فشارخون مزمن رابطه معنی داری وجود ندارد(۳-۰/۰۷) همچنین در این مطالعه مشخص شد که شیوع پرهاکلامپسی در زنان با حاملگی اول بیشتر است و با افزایش تعداد حاملگی ها شیوع پرهاکلامپسی کاهش می یابد. نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که شیوع سزارین در بیماران مبتلا به پره اکلامپسی بالاتر از زایمان طبیعی می باشد.

نتیجهگیری: شیوع پره اکلامسی در شهر یاسوج ۴/۹۲ درصد میباشد که مشابه سایر کشورها میباشد و به نظر میرسد بستری شدن مادران باردار به علت پرهاکلامیسی در بین سایر مشکلات جدی بارداری در شهر یاسوج خیلی نگران کننده نیست. با توجه به شیوع پره اکلامیسی و عوارض ناشی از آن و از آنجایی که پیشگیری از این اختلال در حال حاضر در مادران باردار امکانپذیر نیست، بنابراین باید مراقبتهای به موقع و مناسب در طول دوران بارداری برای تشخیص به موقع و پیشگیری از عوارض نامطلوب انجام گیرد.

واژههای کلیدی: پرهاکلامیسی، اکلامیسی، زنان، دوران بارداری

Email: sajad.hassanzadeh@gmail.com

^{*}نویسنده مسئول: سجاد حسن زاده، یاسوج، دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، گروه داخلی

مقدمه

یکی از مهمترین علل مراجعه مادران باردار به بیمارستان، فشارخون بارداری و علایم و عوارض همراه آن می باشد که باعث اشغال تختهای بیمارستانی و استفاده از امکانات و منابع بیمارستانی مى شود (۲ و ۱). طبقه بندى اختلالات فشار خون در دوران بارداری به صورت پره اکلامیسی، اکلامیسی، فشارخون مزمن، فشارخون گذرا و فشارخون با پرهاکلامیسی عارض شده میباشد و شایعترین اختلال آن پره اکلامیسی است(۳). طبق آمار، سالیانه در کل جهان حدود ۵۰۰۰۰ مرگ زن باردار، به دنبال ابتلا به يرهاكلاميسي و عوارض آن اتفاق ميافتد (۴ و ١) پرهاکلامیسی با افرایش فشارخون (فشارخون سیستولیک ۱۴۰ میلی متر جیوه و یا بالاتر از آن و یا فشارخون دیاستولیک ۹۰ میلیمتر جیوه و یا بالاتر از آن) به همراه پروتئینوری(دفع ادراری ۳۰۰ میلیگرم پروتئین و یا بیشتر از آن در نمونه ادراری ۲۴ساعته) عمدتاً بعد از هفته بیستم بارداری تظاهر مے کند و معمولاً دارای علایم همراه نظیر؛ ادم (خصوصاً در ناحیه صورت و دستها)، تاری دید و علايم بينايي، سردرد شديد و مداوم، درد شكم(معمولاً در ناحیه اپی گاستر) و اختلالات آزمایشگاهی شامل؛ هم وليز، افرايش آنزيمهاي كبدي و كاهش ميــــزان پلاکت(ســـندرم هلــــپ HELLP^(۱) بــــروز می کند (۷ و ۶، ۵، ۱). طبق پژوهش های مختلف انجام شده، شیوع پرهاکلامیسی در جهان۱۰-۶ درصد تخمین زده شده و در پژوهشهای پراکندهای که در کشور

ایران انجام شده، شیوع پرهاکلامیسی حدود ۱۱۸ درصد گزارش شده است (۹ و۸). علی رغم پژوهشهای فراوان اتيولوژي پرهاكلاميسي ناشناس باقي مانده است، ولی به طور کلی می توان به استعداد ژنتیکی، ناهنجاریهای انعقادی یا ترومبوفیلیها، تغییرات فعاليت پروستاگلاندينها، افزايش پاسخ ايمني، آسيب سلول اندوتلیال، افزایش رادیکالهای آزاد اکسیژن، تغییرات سطح اکسید نیتریک، متابولیسم غیرطبیعی کلسیم و نقایص تغذیهای اشاره کرد(۱۰). سن کمتر از ۲۰ سال و بالای ۳۵ سال، بارداری چندقلویی، سابقه پره کلامیسی در حاملگی قبلی، چاقی، عدم زایمان قبلی، سندرم آنتی فسفولیپید آنتی بادی، هیدر آمنیوس، مول هیداتیفورم، نـ ژاد آمریکایی - آفریقایی، بیماریهای زمینهای مادر مانند؛ بیماریهای کلیوی کیدی و قلبی - عروقی و وضعیت اقتصادی - اجتماعی، از جمله عوامــل خطــر يــره اكلاميســي محســوب میشوند(۱۲ و ۱۱).

پرهکلامپسی عوارض مادری و جنینی مختلفی ایجاد میکند که از جمله عوارض مادری میتوان به اکلامپسی، اختلالات کبدی، کلیوی، قلبی و مغزی عروقی، سزارین و زایمان القا شده، جدا شدن زودرس جفت و مرگ مادری اشاره کرد و از عوارض جنینی میتوان به هیپوکسی، مرگ داخل رحمی، آپگار پایین هنگام تولد(زیر ۷)، افت ضربان قلب جنین،

¹⁻Hemolysis, elevated Lliver Enzymes and Low Platelet Count(HELLP)

مردهزایی، زایمان زودرس، تولید نیوزاد نیارس و محدودیت رشید داخل رحمیاشیاره کرد(۸). عوامل تعیین کننده پیش آگهی پرهاکلامپسی متعدد میباشند و عوامل مختلفی در تعیین آن نقش دارند که میتوان سن مادر و سن حاملگی، شدت فشارخون، اختلال عملکرد ارگانها، وضعیت رشید جنین و حضور و یا عدم حضور دیگر مشکلات مامایی و یا پزشکی همراه با آن را مؤثر دانست(۱۳ و ۱۰). با داشتن مراقبتهای دقیق قبل از زایمان و پیگیریهای مناسب و درمانهای به موقع، بخش قابل ملاحظهای از عوامل خطر و عوارض پیرهاکلامپسی قابل تشخیص، پیشگیری و درمان میباشند، ولی به طور کلی میتوان گفت که درمان پرهاکلامپسی ختم بارداری میباشید(۱۲). به پرهاکلامپسی به همراه تشنجی که علت دیگری برایش پیدا نشود، اکلامپسی گفته میشود(۱۵).

با توجه به شیوع پره اکلامپسی و عوارض آن و همچنین با توجه به این که میتوان با بررسی شیوع این اختلال و با تشخیص به موقع و درمان مناسب آن از عوارض خطرناک پرهاکلامپسی جلوگیری کرد، مطالعه حاضر با هدف تعیین و بررسی شیوع پرهاکلامپسی، اکلامپسی و عوامل مرتبط با آن در زنان باردار مراجعه کننده به زایشگاه بیمارستان امام سجاد(ع) یاسوج بود.

روش بررسی

این یک مطالعه توصیفی ـ تحلیلی از نوع مقطعی میباشد، پس از کسب مجوز از کمیته اخلاق دانشگاه

و هماهنگی با بیمارستان امام سیجاد (ع) یاسوج، ثبت یافته ها از بیماران شروع شد. نمونه های مورد مطالعه شامل ارزیابی پرونده تمام زنان باردار مراجعه کننده و بستری شده در زایشگاه بیمارستان امام سیجاد(ع) یاسوج از ابتدای فروردین ۱۳۹۵ تا پایان اسفند ۱۳۹۵ بود.

دادهها با استفاده از چک لیستی که از قبل تهیه شده بود و روایی و پایایی آن قبلاً به وسیله اساتید گروه زنان تأیید شده بود و از پرونده تمامی بیماران، گردآوری شد و اطلاعات مربوط به مشخصات بیماران مانند؛ سن، تعداد زایمان، سن حاملگی، میزان فشارخون، سابقه ابتلا به پرهاکلامپسی، چند قلویی، سابقه بیماری، یافتههای بالینی و عوارض ناشی از پره اکلامپسی، نتایج آزمایشگاهی، نتایج درمان و عوارض ناشی از بیماری و فوت بیمار ثبت شدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل؛ ویزیت پزشک متخصص زنان، انجام مراقبتهای روتین بخش زایشگاه، انجام اقدامات تشخیصی آزمایشگاهی و فشارخون بیشتریا مساوی ۱۴۰/۹۰ میلیمتر جیوه با پروتئین بیشتریا مساوی ۱۲۰/۹۰ میلیمتر جیوه با پروتئین بیشتریا

معیارهای خروج شامل عدم وجود یافتههای فوق و عدم رضایت برای شرکت در مطالعه میباشد.

تشخیص پرهاکلامپسی در زنان باردار، بر اساس معیارهای LSSHP بالینی و آزمایشگاهی گذاشته شد. وجود هر یک از علایم زیر در بیمار با تشخیص پره اکلامپسی شدید در نظر گرفته شد، فشار سیستولیک حداقل ۱۹۰۸ میلیمتر جیوه یا فشار

دیاستولیک حداقل ۱۱۰ میلی متر جیوه، در نوار حساس ادراری پروتینوری بیش از ٤ + یا ٦ + ، اختلالات مغزی یا بینایی مانند؛ تغییر در سطح، اولیگوری هوشیاری، سردرد، تاری دید، درگیری کبد، ترومبوسیتوپنی، درگیری قلب و ریه و وقوی اکلامپسی. پس از ثبت مشخصات بیماران، پارامترهای مربوط به وضعیت بیماری شامل؛ عوارض ناشی از پرهاکلامپسی وضعیت بالینی، سیر بهبودی و سایر موارد مورد نیاز، جهت دستیابی به اهداف مورد مطالعه از روی پرونده بیماران مستندات و مشاهدات پزشکان و پرستاران ثبت شدند.

دادههای جمع آوری شده با استفاده از نرمافزار SPSS و آزمونهای آماری مجذور کای، دقیق، فیشر تجزیه و تحلیل شدند.

يافتهها

در این مطالعه در مجموع ۲۰۱۸ زن باردار مورد بررسی قرار گرفتند که ۳۵۰ نفر(۴/۹۲ درصد) از آنها مبتلا به پره اکلامپسی بودند. تمام اطلاعات این ۲۵۰ نفر از قبیل سن و سن حاملگی و تعداد بارداریها و اطلاعات آزمایشگاهی و سونوگرافیک جمعآوری شد، ۱۱ نفر(۳/۲ درصد) در گروه سنی ۲۰ سال و کمتر، ۱۳۵ نفر(۳/۸ درصد) در گروه سنی ۲۰ سال و سال و ۲۰۲ نفر(۳۸/۸ درصد) در گروه سنی ۳۱ سال و بالاتر بودند.

نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان داد که با افزایش هفته بارداری، تعداد زنان مبتلا به

پرهاکلامپسی افزایش مییابد و بیشترین درصد زنان مبتلا در هفتههای ۳۷ (۶۷ نفر) و ۶۸(۸۸ نفر) به دست آمد(p<-/-۷)(نمودار ۱).

همچنین بر اساس نتایج مطالعه، تعداد زنان باردار گراوید اول شامل؛ ۱۱۵ نفر(۳۲/۹ درصد)، در بارداری دوم شامل ۸۶ نفر(۲۴/۶ درصد)، در بارداری سوم ۸۰ نفر(۲۲/۹ درصد) و در بارداری چهارم شامل ۳۰ نفر(۸/۶ درصد) بود(نمودار۲).

طبق نتایج مطالعه حاضر، ۲۰ نفر از بیماران پروتئین ادرار منفی، ۱۸۸ نفر(۵۳/۷ درصد) از بیماران پروتئین ادرار ۱+، ۹۱ بیمار(۲۶ درصد) پروتئین ادرار ۲+ و ۵۱ بیمار(۱۴/۵۷ درصد) پروتئین ادرار ۳+ در نمونه ادرار خود داشتند.

در مورد توزیع فراوانی بیماران مبتلا بر اساس آسپارتات ترانسآمیناز(SGOT)^(۱) نیز، برای ۲۳ نفر(۹/۴ درصد) آزمایش SGOT ارسال نشده بود، ۲۹۷ نفر(۸۴/۸۵ درصد) در محدوده زیر ۴۰ واحد در لیتر، ۱۳۰ نفر(۱/۲ درصد) در محدوده ۴۰ تا ۲۰۰، ۵ نفر(۱/۲ درصد) در محدوده ۱۰۰ تا ۲۰۰ واحد در لیتر، ۲ نفر(۱/۲ درصد) در محدوده ۳۰۰ تا ۲۰۰ واحد در لیتر، ۲ نفر(۱/۵۷ درصد) SGOT بالای ۳۰۰ واحد در لیتر داشتند.

در مورد توزیع فراوانی بیماران مبتلا بر اساس آلانین آمینوترانسفراز (SGPT)^(۲)، برای ۳۳ نفر(۹/۴ درصد) آزمایش SGPT ارسال نشده بود، ۹۰۶

¹⁻ Serum Glutamic-Oxaloacetic Transaminase(SGOT) 2-Serum Glutamic- Pyruvic Transaminase(SGPT)

نفر(۲/۲۸ درصد) در محدوده کمتر از ۴۰ واحد در لیتر، ۸ نفر(۲/۲۸ درصد) از بیماران در محدوده ۴۰ تا ۱۰۰ واحد در لیتر، ۱ نفر در محدوده ۱۰۰ تا ۲۰۰، ۱ نفر در محدوده بیش نفر در محدوده بیش از ۴۰۰ واحد در لیتر بود.

نتایج به دست آمده از توزیع فراوانی بیماران مبتلا بر اساس شمارش پلاکت، نشان داد که ۱۳ مبتلا بر اساس شمارش پلاکت کمتر از ۱۰۰، ۱۴۳ نفر (۳/۷ درصد) دارای پلاکت ۱۹۹۰۰-۱۹۹۰۰ و ۲۷ نفر ۱۶۷ نفر دارای پلاکت بین ۲۹۹۰۰-۲۹۹۰۰ و ۲۷ نفر پلاکت بالای ۳۰۰ هستند.

نتایج توزیع فراوانی بیماران مبتلا بر اساس سابقه پره اکلامپسی نشان داد که ۳۳۳ نفر (۹۵/۱ درصد) فاقد سابقه قبلی از پره اکلامپسی و ۱۷ نفر (۴/۹ درصد) سابقه قبلی پرهاکلامپسی دارند (۹/۹ درصد).

در مـورد سـابقه دیابـت نیـز ۲۲۹ نفـر(۹۴ درصد) فاقد سـابقه قبلی بیماری دیابت و ۲۱ نفر(۶ درصد) دارای سابقه قبلی از بیماری دیابت بودند.

نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر در مورد توزیع فراوانی بیماران مبتلا بر اساس سابقه فشار خون مزمن نشان داد که ۳۰۶ نفر(۸۷/۴ درصد) و فاقد سابقه فشارخون مرزمن و ۴۴ نفر(۱۲/۶ درصد)، در گذشته سابقه فشار خون مزمن داشتند. نتایج به دست آمده از توزیع فراوانی بیماران مبتلا به پره اکلامپسی بر اساس فشارخون سیستولیک بدو ورود در نصودار

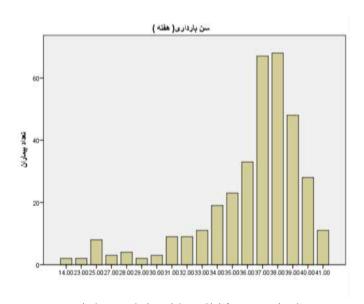
۳ ارایه شده است و بیشترین تعداد بیماران فشار خون سیستولی ۱۴۰ داشتهاند(نمودار۳).

نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر در مورد توزیع فراوانی بیماران مبتلا بر اساس فشارخون دیاستولیک بدو ورود نشان داد که ۱۰۶ نفر (۳۰/۳ درصد) از بیماران فشارخون دیاستولیک ۱۱۰ داشتهاند و ۵۵ درصد از بیماران فشار خون کمتر از ۹۰ را گزارش کردند.

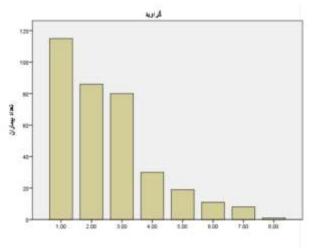
نتایج به دست آمده از توزیع فراوانی بیماران مبتلا بر اساس سابقه سزارین نشان داد که تعداد ۹۰ نفر از بیماران(۲۵/۷ درصد)، سابقه قبلی سزارین داشتهاند و ۲۶۰ نفر (۷۴/۳ درصد) فاقد سابقه قبلی سزارین بودهاند. بر اساس وضعیت جفت، تعداد ۱۸۴ نفر (۵۲/۶ درصد) وضعیت جفتشان در قدام و ۱۶۶ نفر (۴۷/۴ درصد) جفتشان وضعیت خلفی داشتند. بر اساس سابقه عمل جراحی زنان، ۲۳۶ نفر (۴//۶ درصد) فاقد سابقه قبلی عمل جراحی و ۱۱۴ نفر (۳۲/۶ درصد) دارای سابقه قبلی عمل جراحی بودهاند. بر اساس میزان پروتئین ۲۴ ساعته، برای ۲۸۴ نفر از بیماران(۸۱/۱ درصد)، ادرار ۲۴ ساعته ارسال نشده بود، ۴۲ نفر(۱۲/۵ درصد) پروتئین ادرار کمتر از ۱۰۰، ۱۸ نفر(۵/۱۴ درصد) پروتئین ادرار بین ۱۰۰ تا ۳۰۰ و ع نفر از بیماران پروتئین ادرار بیشتر یا مساوی ۳۰۰ داشتهاند. نتایج به دست آمده از مطالعه حاضس در مورد توزیع فراوانی بیماران مبتلا بر اساس روش ختم بارداری نشان داد که ۱۸۱ نفر (۵۱/۷ درصد) زایمان به روش سرزارین، ۱۳۲ نفر(۳۷/۷ درصد)

زایمان با روش واژینال، ۲۹ نفر (۸۳۵ درصد) طبق دستور پزشک مرخص شده بودند و ۸نفر از بیماران(۲/۳۵ درصد)، با رضایت شخصی مرخص شده بودند. بر اساس چسبندگی جفت نیز طبق نتایج به دست آمده ۲۳۹ نفر از بیماران(۹۶/۹ درصد) فاقد چسبندگی جفت و ۱۱ نفر از بیماران(۲/۱ درصد) در

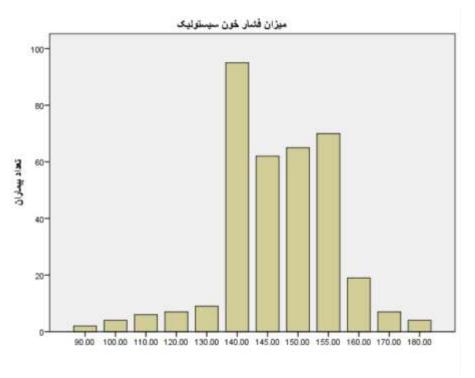
سونوگرافی خود چسبندگی جفت گزارش شد. در مورد توزیع فراوانی بیماران مبتلا بر اساس حاملگی چندقلویی نیز در ۳۳۳ نفر از بیماران(۹۵/۱ درصد)، نتیجه حاملگی چند قلو نبوده و در ۱۷ نفر از بیماران(۴/۹ درصد)، حاملگی به صورت چند قلویی به دست آمد و موردی از اکلامیسی یافت نشد.

نمودار ۱: توزیع فراوانی بیماران بر اساس سن بارداری

نمودار ۲: توزیع فراوانی زنان باردار مبتلا بر اساس تعداد بارداری

نمودار ۳: توزیع فراوانی بیماران مبتلا به پره اکلامیسی بر اساس فشار خون سیستولیک بدو ورود

بحث

یکی از موارد اورژانس دوران بارداری، پرهاکلامپسی و اکلامپسی میباشد که به دلیل عوارض آن تشخیص و درمان سریع در مورد این بیماریها توصیه میشود، پرهاکلامپسی سومین علت مرگ و میر مادران در دنیا است. شناسایی بروز این اختلال و عوامل خطر آن در مناطق مختلف میتواند در تشخیص، درمان و پیشگیری از عوارض آن مفید باشد (۳ و ۲)، لذا هدف از این مطالعه تعیین و بررسی شیوع پرهاکلامپسی، اکلامپسی و عوامل مرتبط با آن در زنان باردار مراجعه کننده به زایشگاه بیمارستان امام سجاد(ع) یاسوج بود.

نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر نشان داد که تعداد ۲۰۴ نفر از زنان مراجعه کننده، سن بالای ۳۰ سال و ۱۳۵ نفر در

درصد بیماران مراجعه کننده، سن زیر ۳۷ هفته داشته اند. همچنین در آن مطالعه ۵/۲ درصد از بیماران سابقه فشارخون مرمن و ۶/۴ درصد از بیماران سابقه پرهاکلامپسی در بارداری قبلی و ۵/۸۷ درصد بیماران پروتئینوری داشته اند (۱۹ و ۱۷). نتایج مطالعه حاضر نشان داد که ۶۳/۳ درصد از بیماران مراجعه کننده سن حاملگی بالای ۳۷ هفته و ۴۶/۷ درصد از بیماران سن حاملگی کمتر از ۳۷ هفته داشته اند و شیوع پره اکلامپسی با افزایش سن حاملگی افزایش می یابد و بیشترین شیوع در هفتههای حاملگی افزایش می باشد که مشابه مطالعه فکری و همکاران می باشد و نشان دهنده افزایش شیوع پره اکلامپسی با افزایش سن حاملگی می باشد و نشان دهنده افزایش شیوع پره اکلامپسی با افزایش سن حاملگی می باشد.

نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر نشان داد که ۴/۹ درصد از بیماران سابقه قبلی پرهاکلامپسی و ۲۲/۶ درصد از بیماران سابقه قبلی از فشارخون مزمن و ۲/۴۹ درصد از بیماران پروتئینوری دارند. این نتایج نشان می دهد که بین شیوع پرهاکلامپسی و سابقه قبلی پرهاکلامپسی و فشار خون مزمن رابطهای وجود ندارد. همچنین در این مطالعه شیوع پرهاکلامپسی در حاملگی اول بیشتر از حاملگی دوم و سوم می باشد و با افزایش تعداد حاملگیها شیوع پرهاکلامپسی کاهش می یابد. این نتایج هم با نتایج پرهاکلامپسی کاهش می یابد. این نتایج هم با نتایج پرهاکلامپسی و همکاران در پاکستان شیوع پره اکلامپسی در بیماران نولی پار ۲۶ درصد بوده است (۲۰ و ۲۱) و در مطالعه امیسری و افتخاری در سال ۱۳۸۷ در

زایشگاه افضلی پور کرمان ۴۱/۴ درصد از بیماران گراوید اول بودهاند (۱). در مطالعه امیرعلی اکبری ۴۵ درصد از بیماران گراوید اول بودند(۱۵) و در مطالعه فکری و همکاران ۵/۳۶ درصد از بیماران نولی پار بودند(۱۷) و در مطالعه حاضر ۳۲/۹ درصد نولی پار بودند که با یافته های مطالعات نامبرده مطابقت داشت.

همچنین نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان داد که۵۱/۷ درصد از بیماران، ختم بارداری به روش سـزارین و ۳۷/۷ درصد از بیماران زایمان واژینال داشتهاند، نتایج مطالعه حاضر نشان میدهد که شیوع سزارین در بیماران مبتلا به پرهاکلامپسی بالاتر از زایمان طبیعی میباشد. همچنین بر اساس نتایج این مطالعه بیشترین فشارخون در بین بیماران مراجعه کننده، فشارخون سیستولیک ۱۸۰ و دیاستولیک ۱۲۰ بود و بیشترین تعداد بیماران دارای فشارخون سیستولیک ۱۴۰ بودند و تنها ۷/۹۸ درصد از بیماران دارای فشارخون زیر ۱۴۰ بود. در مطالعه امیری و افتخاری،۹/ ۷۷ درصد از بیماران ختم حاملگی به روش سـزارین و ۲۰/۳ درصداز بیماران ختم حاملگی به روش زایمان واژینال داشتند که با مطالعه حاضر مطابقت دارد و نتایج هر دو مطالعه نشان میدهد که شیوع سزارین در بیماران مبتلا به پره اکلامیسی بالاتر از زایمان طبیعی میباشد.همچنین ۲/۴ درصد از بیماران حاملگی چندقلویی را گزارش کردند(۱). بر این اساس، عمده بیماران مبتلا به پره اکلامیسی مراجعه کننده به بیمارستان امام سجاد(ع) پاسوج در سال ١٣٩٥، داراي فشارخون بالا بودهاند.

از جمله محدودیت های پرژوهش حاضر می توان به گذشته نگر بودن مطالعه و استفاده از پرونده های بیماران برای جمع آوری داده ها اشاره کرد. بنابراین توصیه می شود مطالعات بعدی به صورت آینده نگر انجام شود.

IR.YUMA.REC.1396.136 دانشگاه علوم پزشکی یاسوج میباشد، که با حمایت این دانشگاه انجام شد.

نتيجهگيرى

طبق نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر، شیوع پره اکلامپسی ۴/۹۲ درصد برآورد شد که با آمار جهانی ۱۰–۳ درصد مطابقت دارد؛ پس نتیجه میگیریم که شیوع پره اکلامپسی در شهر یاسوج در سال ۱۳۹۵، مشابه با پژوهشهای انجام شده در سرتاسر جهان و کشور ایران میباشد. به نظر میرسد شیوع بستری شدن مادران باردار به علت پره اکلامپسی در بین سایر مشکلات جدی بارداری در شهر یاسوج، خیلی نگران کننده نیست؛ به همین دلیل مراقبتهای دقیق قبل از زایمان، انجام درمانهای مناسب و همچنین انجام مطالعات بیشتر در آینده مناسب و همچنین انجام مطالعات بیشتر در آینده منظور بهبود بخشیدن به شرایط مادر و جنین منطور بهبود بخشیدن به شرایط مادر و جنین ضروری میباشد.

تقدير و تشكر

این مقاله برگرفته از پایاننامه دوره دکتری رشته پزشکی عمومی، با کداخسلاق

REFERENCES

- 1. Amirian T, Rahgozar S, Shahshahan Z. Preeclampsia in a Cellular and Molecular View. J Isfahan Med Sch 2013; 31(234): 565-80.
- 2.Ota E, Ganchimeg T, Mori R, Souza JP. Risk factors of pre-eclampsia/eclampsia and its adverse outcomes in low-and middle-income countries: a WHO secondary analysis. PloS One 2014; 9(3): e91198.
- 3. Thorsen MS, Poole JH. Renal disease in pregnancy. The Journal of Perinatal & Neonatal Nursing 2002; 15(4): 13-26.
- 4.Weissgerber TL, Milic NM, Milin-Lazovic JS, Garovic VD. Impaired Flow-Mediated Dilation Before, During, and After Preeclampsia: A Systematic Review and Meta-Analysis. Hypertension 2016; 67(2): 415-23.
- 5. Askie LM, Duley L, Henderson-Smart DJ, Stewart LA. Antiplatelet agents for prevention of preeclampsia: a meta-analysis of individual patient data. The Lancet 2007; 369(9575): 1791-8.
- 6.Al Yasin A, Aghahoseini M, Khademi A. Comparative study of prenatal care value in incidence of maternal and fetal complication in preeclampsia and eclampsia. Tehran University Medical Journal TUMS Publications 2002; 60(4): 283-8.
- 7.Khan KS, Wojdyla D, Say L, Gülmezoglu AM, Van Look PF. WHO analysis of causes of maternal death: a systematic review. The Lancet 2006; 367: 1066–1074.
- 8.Layegh P, Afiat M, Farrokh D, Salehi M, Rezvani Mahmouee Z, Mardani R. Evaluation of Uterine artery indexes in Doppler sonography for predicting neonatal outcomes in preeclamptic pregnancies. Iran J Obstet Gynecol Infertil 2016; 19(9): 11-6.
- 9.Cripe S, OBrien W, Gelaye B, Williams M. Perinatal outcomes of southeast asians with pregnancies complicated by gestational diabetes mellitus or preeclampsia. Journal of Immigrant and Minority Health 2012; 14: 747–53.
- 10. Asgharnia M, Mirbolouk F, Salamat F, Darabian B. Investigating the relationship between glucose-6-phosphate dehydrogenase and preeclampsia. Iran J Obstet Gynecol Infertil 2013; 16(65): 1-7.
- 11. Sharemi SH, Milani F, Zahiri Z, Zendedel M, Salamat F, Rafipour B, et al. Comparison of preeclampsia risk factors regarding to its severity in pregnant women referred to Alzahra Hospital of Rasht, Iran, 2012. The Iranian Journal of Obstetrics, Gynecology and Infertility 2013; 16(69): 1-8.
- 12.Kharaghani R, Geranmaye M, Janani L, Hantooshzade S, Arbabi M, Bilandi R, et al. Preeclampsia and depression: a case-control study in Tehran. Archives of Gynecology and Obstetrics 2012; 286: 249 53.
- 13. Zhang S, Ding Z, Liu H, Chen Z, Wu J, Zhang Y, et al. Association between mental stress and gestational hypertension/preeclampsia: a meta-analysis. Obstetrical & gynecological Survey 2013; 68: 825–34.
- 14. Duley L. The global impact of pre-eclampsia and eclampsia. In Seminars in Perinatology 2009; 33(3): 130-7.
- 15.Amir Ali Akbari S, Doulatian M, Valaei N. Prevalence of preeclampsia, eclampsia and their related factors in women referring to medical university hospitals in tehran, 2001. Pejouhandeh 2004; 9: 225 30.
- 16. Jeyabalan A. Epidemiology of preeclampsia: impact of obesity. Nutrition Reviews 2013; 71(1): S18-25.
- 17. Kharaghani R, Cheraghi Z, Okhovat Esfahani B, Mohammadian Z, Nooreldinc RS. Prevalence of preeclampsia and eclampsia in Iran. Arch Iran Med 2016; 19(1): 64 71.
- 18.Beltran AJ, Wu J, Laurent O. Associations of meteorology with adverse pregnancy outcomes: a systematic review of preeclampsia, preterm birth and birth weight. International Journal of Environmental Research and Public Health 2014; 11: 91–172.
- 19.Green P. Update in the diagnosis and management of hypertensive disorders in pregnancy. In: (ACOG) TACoOaG. Michigan Section SNOW Meeting 2014. Available from: URL: http://www.acog.org/-/media/Sections/MI/2014-Snow-Meeting/Syllabus-material/0201144-PGreen-HTN-Preg.pdf.
- 20. Shamsi U, Saleem S, Nishter N, Ameen A. Epidemiology and risk factors of preeclampsia; an overview of observational studies. Al Ameen J Med Sci 2013; 6(4): 292-300.
- 21. Duley L. The global impact of pre-eclampsia and eclampsia. Seminars in Perinatology 2009; 33: 130–7.

Prevalence of Preeclampsia, Eclampsia and Related Factors in Pregnant Women Referred to Imam Sajjad Hospital in

¹Department of Genycology, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran, ²Student Research Committee, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran, ³Department of Physiology, Yasuj University of Medical Sciences, Yasui, Iran, ⁴Department of Internal Medicine, Yasui University of Medical Sciences, Yasui, Iran

> Received: 30 Nov 2018 Accepted: 10 May 2020

Abstract

Background & aim: One of the emergencies of pregnancy is preeclampsia and eclampsia, which due to its complications, rapid diagnosis and treatment of these diseases is recommended. Preeclampsia is the third leading cause of maternal mortality in the world. Timely identification of this disorders and its risk factors in different areas can be useful in diagnosing, treating, and preventing its complications. The aim of this study was to determine the prevalence of preeclampsia, eclampsia and related factors in pregnant women who referred to the maternity ward of Imam Sajjad Hospital in Yasuj.

Methods: This is a cross-sectional descriptive study. The study population is pregnant women who referred to the maternity ward of Imam Sajjad Hospital in Yasuj in 2016. All pregnant women who had been admitted to Imam Sajjad Hospital, Yasuj, from April 2016 to the end of March 2017 with pre-eclampsia, had entry criteria that included: visits by a gynecologist, routine maternity care and Laboratory diagnostic tests were performed and after registering their profile, parameters related to their condition including complications of preeclampsia, clinical condition, recovery, and other items needed to achieve the goals of the study were recorded from the records of doctors and observations of doctors and nurses. Collected data was analyzed using Chi-square, Accurate and Fisher tests.

Results: The prevalence of pre-eclampsia was estimated to be 4.9%. No significant relationship was seen between the prevalence of preeclampsia, previous history of preeclampsia and blood pressure (p=0.07). It was also revealed that the prevalence of preeclampsia was higher in women with the first pregnancy and it decreases with increasing number of pregnancies. The result of this study indicated that the prevalence of cesarean section with preeclampsia is higher than in normal deliverv.

Conclusion: The prevalence of preeclampsia in Yasuj was 4.92. it was concluded that the preeclampsia prevalence in Yasuj in 2016 is similar to that of the studies conducted around the world and our country. Although, it seems that hospitalization of pregnant mothers due to preeclampsia is not concern among other problems. Due to prevalence of preeclampsia and its complications and since prevention of this disorder is not currently possible in pregnant women therefore, timely and appropriate care should be taken during pregnancy for diagnosis in time and prevent adverse effects.

Keywords: Preeclampsia, Eclampsia, Pregnancy

*Corresponding author: Hassanzadeh S, Department of Internal medicine, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

Email: sajad.hassanzadeh@gmail.com

Please cité this article as follows:

Aramesh SH, Qaitasi A, Masnavi E, Qaitasi I, Hassanzadeh S. Prevalence of Preeclampsia, Eclampsia and Related Factors in Pregnant Women Referred to Imam Sajjad Hospital in Yasuj in 2016. Armaghane-danesh 2020; 25(1): 1299-139.